

Modlitbový zápas

ROK 2017

"Na твоjich múroch, Jeruzalem, ustanovil som strážcov: celý deň a celú noc nikdy nech nemlčia! Vy, ktorí upomínate Pána, nesmiete mať pokoja, kým nepostaví, kým neurobí Jeruzalem ozdobou na zemi!"

Iz 62, 6-7

PRAVÝ VZŤAH K JEŽIŠOVEJ MATKE (2. ČASŤ)

Ježiš v hodine smrti na kríži premohol diabla a v tejto hodine dal svoju matku učeníkovi. Učeniek ju v tú hodinu prijal do seba (gr.: eis ta idia, lat.: in sua). V tú hodinu a na tom mieste dal Nebeský Otec skrze svojho Syna nové srdce a tu učinil duchovnú transplantáciu (por. Ez 36,26).

Naše staré kamenné srdce potom odnime, a to najskôr v hodinu našej fyzickej smrti. So starým srdcom, ktoré má v sebe zakorenený diablov genetický kód, nikto do Božieho kráľovstva nevojde. Sám Boh činí tento dvojité zasah. Najprv dá nové srdce a potom odnime srdce kamenné. Ako sa to stane? Odpoveďou je: „Bohu nie je nič nemožné.“ (Lk 1,37) Nepochybuje a ver.

Kristov testament

Na Golgote dal Boh cirkvi nové srdce skrze učeníkovo poslušné prijatie matky. Týmto nám Boh dáva skrze Syna novú prirodzenosť, nového človeka, svoju matku. Učeniek ju v tej hodine prijal do seba (eis ta idia, in sua). Ty

s vierou urob to isté. Nič viac a nič menej. Pre teba, ktorý si Ježišovým učeníkom, tiež platí Jeho slovo: „Hľa, tvoja matka!“ I pre teba platí prislúbenie: „A dám ti nové srdce... a odstránim z tvojho tela kamenné srdce...“ (por. Ez 36,26)

Toto je duchovný zmysel posledných Kristových slov učeníkovi z kríža. Ide o duchovnú transplantáciu (implantáciu) nového srdca, ktoré ako nová nádoba (nový mech) udrží Ducha Svätého. Staré srdce, ako starý mech, neudrží nové víno Božieho Ducha (por. Mt 9,17). S týmto novým srdcom máme prežívať spoluzomretie a spoluzvzkriesenie s Kristom (por. Kol 2,12). Potom máme v sile Ducha Svätého svedčiť o Ježišovi. Toto je duchovný zmysel Kristovho testamentu.

Apoštol Ján prijal Matku

Čo sa týka hmotnej roviny Kristovho slova, uvedomme si, že ju nemohol prijať k sebe do domu, pretože Ján žiadny dom

nemal. Ako pravý učeník všetko opustil pre Krista (por. Lk 14,33). Pretože všetko opustil, preto tiež, podľa evanjelia, stokrát viac získal – nové domy, nových bratov a nové sestry (por. Mk 10,30). Tým novým domom a tak isto domovom bolo pre Jána a Ježišovu Matku, ktorú on duchovne prijal, spoločenstvo tých, čo uverili v Ježiša, prvá cirkevná obec. Oni všetci prijali nového Ducha a skrze Jána i nové srdce a potom Ježiš konal skrze apoštolov veľké divy a znamenia (por. Sk 5,12). Táto duchovná rodina bola „jedno srdce a jedna duša“ (Sk 4,32) a je až dodnes Božím modelom Kristovej cirkvi pre všetkých kresťanov. Tu máme hľadať korene pravej jednoty.

im do auta nepustila veľa zimy a tak som im v rýchlosti nepovedala, že ich ľúbim, hoci im to vždy na rozlúčku hovorím. Miško však ešte stihol zakričať: „A ľúbiš nás babka? Ale až po Pánovi Ježišovi!“

Mária

Modlitba Katarínky

Raz deti so sebou priviedli na nedeľnú školu malé ryšavé dievčatko-Katarínku. Mala 6 rokov. V tú nedeľu sme s deťmi hovorili o Panne Márii. Nakoniec sme urobili malú dynamiku. Každý mal odtrhnúť na záhrade nejaký kvietok, podísť k obrazu našej Nebeskej Mamičky a o niečo ju poprosiť. Na znak toho, že verí, že Panna Mária sa za to prihovori u svojho Syna, jej každý daroval kvietok.

Prišiel rad na Katarínku. Bolo to tak milé a úprimné! Katarínka

tichučko povedala: „Mamička Božia, prosím, aby prišla moja mama!“ A položila svoj kvietok pod obraz Panny Márie. Od babky dievčatka sme sa dozvedeli, že Katarínka ešte nevidela svoju mamu, pretože keď bola maličká mama ju opustila a odcestovala za zárobkom do zahraničia. Doteraz ešte ani raz nepricestovala.

Tri dni po modlitbe Katarínky pricestovala jej mama!! Celá dedina hovorila, že je to skutočný zázrak!

Nasledujúcu nedeľu prišlo dievčatko znovu do nedeľnej školy. Jej očka žiarili. Zajakajúc sa od radosti nám povedala: „Prišla moja mama.“ Všetci sme sa tešili spolu s ňou.

rehoľné sestry

Babkina misia

Moja babka je už staručká. Nemá silu pracovať, ale veľmi rada sa modlí. Túži, aby si ju Pán Ježiš vzal k sebe, ale s dôverou

prijíma to, že ešte neprišiel ten čas. Nemá už silu zájsť do chrámu, preto ju tam zvyčajne niekto odvezie alebo zavolám taxi.

Jednu nedeľu na konci leta sme zavolali taxi. Babku sme posadili vpredu vedľa šoféra, pretože je tam pohodlnejšie. Babka sa celou cestou modlíla. Keď sme prišli ku kostolu, spýtali sme sa, koľko máme zaplatiť. Taxikár povedal: „Nič. Prosím, pomodlite sa za mňa.“ Babka mu na moje prekvapenie odpovedala: „Nech ti Pán Ježiš dá to, po čom túži tvoje srdce.“ Vtedy som zbadala, že taxikár má v očiach slzy. Ticho povedal: „Ďakujem.“ Potom dojatý povedal: „Kedy máte sv. omšu?“ Keď sme povedali, dodal: „Ja k vám prídem.“ Potom sme vystúpili a šli do chrámu. Taká bola babkina misia - modliť sa. A Boh sa dotkol srdca taxikára.

Henrieta

AKO SA MODLIŤ ?

Motivácia

Modlíme sa za obrátenie, duchovné prebudenie a záchranu Slovenska. Podstatou je konať pokánie za seba i za národ a s naliehavosťou volať k Bohu za záchranu slovenského národa. Boh sľubuje, že ak národ bude konať pokánie v úprimnej modlitbe, a tak sa bude nepretržite modliť, slovenský národ bude zachránený pred autogenocídou - homosexualizmom, gender ideológiou a juvenilnou justíciou, ktorá odoberá deti z dobrých rodín bez udania vážneho dôvodu. Modlitbový zápas tvorí:

1. Svätá hodina od 20:00 do 21:00 hod. je pre všetkých modlitebníkov spoločná, modlí sa ju každý tam, kde je. Ideálne je, keď sa kresťanské rodiny modlia svätú hodinu spoločne. Je možné sa modliť sv. ruženec, spievať kresťanské piesne, čítať z Písma alebo použiť modlitbové modely pre svätenie nedele. O 21:00 hod. dávajú niektorí biskupi a kňazi požehnanie, predovšetkým modliacim sa. Je dobré

upozorniť, aby ľudia chorí a spútaní otrockými okovami zlého (alkoholom, hracími automatmi, nečistým duchom, okultnými putami) s veľkou vierou prosili Pána Ježiša za oslobodenie a s vierou prijímali v túto hodinu požehnanie. Počas sv. hodiny, aj počas modlitbovej stráže, je dôležité mať konkrétny úmysel, za čo sa modliť. Počas modlitby si uvedomovať Božiu prítomnosť a pravdu, že „Bohu nič nie je nemožné“ (Lk 1,37) a so živou vierou sa na Neho obrátiť. Vzorom pre túto modlitbu nech sú nám Abrahám, Jakub, Mojžiš, Eliáš, Nehemiáš, Judit a Panna Mária.

2. Modlitbová stráž. Jednu modlitbovú skupinu tvorí 23 ľudí. Každý člen má jednu konkrétnu hodinu dňa modlitbovú stráž (20:00 – 21:00 hod. je spoločná). Takto sa modlí celý deň nepretržite. Za skupinu je jeden zodpovedný. Je dobré, aby všetci mali zoznam svojej modlitbovej skupiny. Táto skupina sa modlí nepretržite týždeň (7 dní) svoje modlitbové stráže. Potom má tri týždne prestávku. Medzitým sa modlia

iné tri skupiny vždy po týždni. Aktivista každej skupiny, nielen strážne zorganizuje, ale aj bdie nad tým, aby sa v tomto rytme modlili celý rok. Stráže sa striedajú vždy v nedeľu o 21:00 hod.

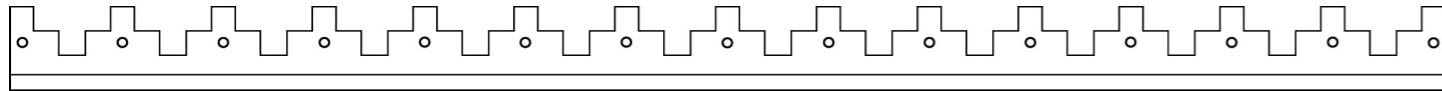
Režim modlitbových skupín:

1. týždeň: Bratislava a okolie,
2. týždeň: Považská Bystrica a okolie,
3. týždeň: Žilina a okolie,
4. týždeň: Nitra, Galanta, Lučenec a iné.

Odporúča sa: Pred 7-dňovou strážou, najlepšie v nedeľu, sa skupina stretne a podajú sa návrhy, za čo je potrebné sa modliť. Je dobré, aby sa na modlitbách bojovalo za aktuálne problémy vo svojom najbližšom okolí (napr. za problémy rodiny, za zamestnanie, za obrátenie nejakého človeka, za uzdravenie, za oslobodenie od alkoholu, za obrátenie kňaza...). Môže sa lósom určiť úmysel, ak je viac návrhov. Po skončení 7-dňovej modlitbovej stráže sa skupina (v nedeľu) podelí so svojimi skúsenosťami z modlitbového zápasu.

Modlitba vytrvalá, pokorná a vrúcna dosiahne bez pochyb alebo, z ktorého sa nikdy nevráti nevyslyšaná. (Sv. Bernard)
„Slovensko nezachráni nikto, iba Boh. Ale On to neurobí bez Teba!“ (citát otca biskupa Rudolfa Baláža, 12. 7.1997, Žilina)
Toto sú výzvy ktoré by mal každý kresťan zodpovedne realizovať.

Kontaktná adresa: Eva Somrová, Sládkovičová 586, 017 01 Považská Bystrica.
Prosíme Vás, pošlite nám vaše svedectvá a skúsenosti s modlitbou. Tento časopis si robíte sami.

K námietkam protestantizmu

Ak bude niekto tvrdiť, že v hodine smrti šlo Ježišovi o zaistenie hmotných záležitostí, a ak niekto zároveň tvrdí, že Ježiš mal vlastných bratov a sestry, potom záverom tohto tvrdenia je veľké absurdum. Je to, akoby Ježiš povedal: „Moja rodina nie je schopná sa postarať o moju matku, a preto v hodine smrti musím riešiť naše rodinné záležitosti a svoju matku zveriť cudziemu človeku, pretože moji vlastní bratia a sestry nie sú schopní sa o ňu postarať. Mňa nezaujímá spása a večný život tých, kto vo mňa uveria! Mňa nezaujímá cirkev – duchovná rodina! V hodine smrti však musím riešiť pozemské zabezpečenie svojej rodiny. Sú v nej totiž tak nevyrovnané vzťahy, že moji bratia a sestry by asi nechali moju matku zomrieť od hladu, a preto ju musím dať úplne cudziemu človeku!“ Do takých nezmyslov vyústi bludné tvrdenie, že Ježiš mal bratov a sestry, a ďalej, že jeho posledná vôľa – testament, nemá duchovný charakter, ale týka sa len a len hmotného zabezpečenia Jeho matky.

V Kafarnaume niekto povedal Ježišovi: „*Tvoja matka a tvoji bratia tá vonku čakajú.*“ Ježiš odpovedá: „*Kto je môj brat moja sestra, a moja matka? Ten, kto plní vôľu môjho nebeského Otca.*“ (Mt 12, 47-50) Nikto však neplnil vôľu Božiu (okrem Ježiša) tak dokonalo ako Jeho matka.

Ježiš tiež povedal: „*Kto neopustí otca, matku... nie je ma hoden*“; (por. Mt 10,37; Lk 14,33) a teraz, v hodine smrti, by snáď mal hlásať iné evanjelium, v ktorom by hmotné záležitosti postavil na prvé miesto?

Mária – nová Eva – je najväčším vzorom viery. V nej sa Slovo stalo telom skrze jej vieru. Ona uchovávala slová Božie vo svo-

jom srdci (por. Lk 2,51). O nej je povedané: „*A blahoslavená je tá, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán.*“ (Lk 1, 45) A tiež o nej platí: „*Hľa, od tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia...*“ (Lk 1,48) Je paradoxom, že sami kresťania, ktorí uznávajú Ježiša za svojho osobného Spasiteľa a Pána, stavajú Jeho matku na úroveň pohanskej Artemidy a hovoria, že je kráľovnou neba v zmysle pohanských bohýň. Človek žasne nad takým rúhaním v knihách súčasných kresťanských autorov, ktorí na jednej strane povzbudzujú do duchovného boja so satanom napr. v knihe „Teritoriálni duchovia“; a na druhej strane vyslovia také nepravdy a urážky, ktoré tým však nie sú nasmerované len voči Ježišovej matke, ale priamo proti Ježišovi.

Čo sa týka toho, že mnohí dávajú Ježišovu Matku do tej istej roviny s démonskými modlami ako je bohyňa Káli, Artemida..., tak toto je strašnou urážkou.

Je bolestné, keď katolík nadšený knihou o mučeníkoch „Extreme Devotion“ ju začne s radosťou odporúčať, a potom zistí, že sú v nej herézy ako napríklad, že Ježišova Matka mala ďalšie deti. Tvrdiť, že Ježišova matka mala fyzické deti, je urážkou celej kresťanskej tradície, je urážkou Spasiteľa. Taký človek musí v tejto veci konať pokánie.

Ako?

Tak, že sa v duchu postaví pod kríž a prijme Ježišov testament tak, ako ho prijal učeník Ján a potom bude Máriu blahoslaviť (pozri Lk 1,48) a nie ju urážať.

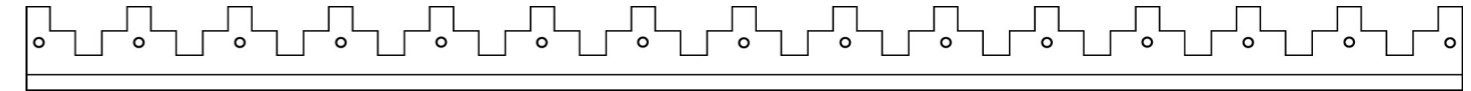
Vaša redakcia

sveta...”

Koncom mája som cestovala z vých. Slovenska na pohreb veľmi blízkej osoby do okresu Nové Zámky. Cesta bola pre mňa smutná, ale ubiehala celkom rýchlo. Problém nastal vo Zvolene, kde bolo treba prestúpiť, ale náš rýchlik meškal 30 minút a cestou sa meškanie zvyšovalo. Nebol by to problém, keby som po vystúpení z rýchlika nebola viazaná na posledný spoj do mojej cieľovej stanice. Autobus som samozrejme nestihla a tak som si povedala: „Pane, teraz sa odovzdávam len do Tvojich rúk a pevne verím, že mi pomôžeš.“

Na železničnej stanici parkovalo najmenej 10 osobných áut. Nabrala som odvalu a podišla som k jednému z nich, v ktorom sedela mamička s dvomi malými deťmi. Opýtala som sa jej, či nejde náhodou mojim smerom. Keďže odpovedala záporne, išla som k ďalšiemu autu. Ani som však k nemu nedošla, lebo pribehol ku mne syn spomínanej mamičky a povedal, že ma zavezú aspoň do susednej dediny. Šťastná som nastúpila a rozmyšľala som, ako potom pôjdem ďalej. Božia pomoc je vždy dokonalá. Mladá mamička mi naraz povedala, že ma zavezú až do cieľa mojej cesty. A tak sa aj stalo. Priviezli ma až pred dom. Keď som sa spýtala, čo som dlžná, odpovedala mi táto Bohom poslaná žena, že nič, že sa rozhodla urobiť dobrý skutok, a že ľudia si predsa majú pomáhať. Veľmi som sa jej poďakovala a zaželala šťastnú cestu domov a Božiu odplatu za tento skutok lásky. Zdalo sa mi to ako zázrak a vlastne to aj zázrak bol.

Veľmi som Bohu ďakovala v ten deň a ďakujem až dodnes,

lebo On je s nami naozaj stále.

Zdenka, 67 r.

Boh ma ochránil

Nedávno som bola navštíviť svojich rodičov, ktorí bývajú v horách. Keď som od nich odchádzala, mama mi urobila na čelo krížik zo slovami: „Nech ťa anjel strážny ochraňuje!“ Povedala som jej: „Mami, on ma vždy ochraňuje.“ Bol pri tom aj môj otec.

Rozlúčili sme sa a ja som sa rozbehla chodníčkom dole kopcom cez les. Vždy si spievam nejakú obľúbenú pieseň, lebo sa to lesom ozýva. Bola to pieseň k Pánovi Ježišovi: „Ty odpúšťaš každý hriech - vyznaný - a nespomínaš viac!“ Celú trasu až k autobusu vždy prebehnem a nikdy sa nezastavujem. Tentoraz ma však niečo zaboľelo a tá bolesť ma prinútila na chvíľu zastať. A v tej chvíli pár krokov pred mnou spadol veľký strom. Ležiaci na zemi sa nedal preliezť ani podliezť. Keby som nezastala, tak by spadol na mňa a zabil ma.

Hneď sa mi vybavilo pozhnanie mojej mamy. Chválila a ďakovala som Pánovi Ježišovi, že je stále so mnou, nikdy ma neopustí a chráni v nebezpečenstve. Hneď som volala rodičom. Telefón zdvihol otec. Keď som mu povedala, čo sa mi stalo, povedal: „Vidíš, ako ťa Boh ochránil.“ Aj pre neho to bolo veľké svedectvo.

Janka

Boh nám dal svojho Syna, aby sme žili skrze Neho

V zime som ochorela na zápal pľúc. Ťažko sa mi dýchalo, no najhoršie to bolo v noci. Dusilo ma, mala som vysoké teploty, a tak boli väčšinou moje noci veľmi dlhé, pretože kvôli týmto

ťažkostiam som nemohla spať. Bolo to trápenie. Snažila som sa modliť. Uvedomovala som si, že Pán Ježiš je tu pri mne práve teraz, keď som chorá, keď sa dusím.

Raz, keď som si myslela, že sa asi zadusím, prosila som Pána Ježiša o pomoc. V duchu som Ho odprosila za svoje hriechy. Svoje modlitby začínam pokáním, pretože v Biblii je napísané, že hriechy sú priehradou medzi nami a Bohom a naše viny zakrývajú Jeho tvár pred nami, že nečuje (por. Iz 59,2). Pokánie túto priehradu odstráni.

A potom mi prišlo na myseľ Božie slovo, ktoré som niekde počula: „Boh poslal svojho Syna, aby sme žili skrze Neho.“ (1Jn 4,9) Toto slovo sa mi stalo naozaj svetlom v temnote. Modlila som sa: „Pane, Ty vidíš, že nemám silu dýchať. Teraz chcem žiť skrze Teba. Ty si so mnou. Ty si vo mne. Teraz budem žiť skrze Teba doslovne, reálne. Prosím, daj, aby skrze Tvoje pľúca dýchali moje pľúca, aby skrze Tvoje Srdce bilo moje srdce.“ A tak som pomaly nadychovala a vydychovala a uvedomovala si prítomnosť Pána Ježiša. Bol to veľmi nezvyčajný zážitok. V tú noc som zakúsila, že Pán Ježiš je stále s nami - aj vo všedných dňoch, ale i v našich najväčších trápeniach a biedach.

Milka, 39r.

„Ak nebudete ako deti...”

Moja 5-ročná dcérka Laurika bola chorá, mala teploty a ja som potrebovala ísť vybaviť niečo do mesta. Poprosila som teda jednu dobrú známou pani, aby na ňu prišla dohliadať, kým sa vrátim. Tá pani je síce kresťanka, ale jej vyjadrenia ohľadom večného života a viery, nie sú v poriadku, čiže život z viery

v Pána Ježiša si vysvetľuje po svojom. A je ťažké jej to vysvetliť.

Keď som odišla z domu, Laurika našej známej oznámila, že sa majú (oni dve spolu) modliť k Pánovi Ježišovi za jej (Laurikino) uzdravenie. Spočiatku sa tá milá pani začala vyhovárať, že sa nevie modliť po slovensky (nakoľko je maďarskej národnosti), ale Laurika sa nedala odbiť a začala ju to učiť. A pani musela opakovať modlitby, kým to sama nevedela.

Keď som sa vrátila, naša známa mi oznámila hlasom, akým som ju nikdy predtým nepočula hovoriť, že Laurika je uzdravená, lebo ju uzdravil Pán Ježiš.

Moja dcéra túto pani vždy víta so Svätým Písmom v rukách s tým, že jej má čítať o Pánovi Ježišovi. Naučila ju modliť sa a brať vážne každú modlitbu.

Chvála tebe, Pane Ježišu, za toto tvoje dielo.

sestra v Kristu

Miško evanjelizuje kamarátov

S mojimi vnúčatami mám pekný vzťah. Keď sme spolu, rozprávame si nekonečné množstvo príhod a príbehov.

Vnúčatká však boli dlho choré a naše stretnutie bolo len v synovom aute, i to veľmi krátke, keď boli pre lieky. Na príbehy nebol vhodný čas, navyše bola ukrutná zima.

Štyri a pol ročný Miško mi však stihol niečo povedať a zdôraznil, že ide o dôležitú vec.

„Vieš čo, babka, pýtal som sa mojich kamarátov, čo je pre nich v živote najdôležitejšie. Oni sú asi ťuk-ťuk (poklepal si po čele). Vieš, aké hlúposti mi rozprávali? Tak som im povedal, že v živote je najdôležitejší Pán Ježiš.“

Bola som tým nadšená. Rýchlo som sa s nimi lúčila, aby som